

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 36. Dicite Domino domus, quia Magister dicit. v. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

cant Sacerdotes Domini & populum portare, & peccata eorum latere in doctrina sana, & mansuetudine corripere inquietos, consolari pusillanimes, suscipere infirmos, patientes esse ad omnes. Hoc igitur Dominus egit in serui aquam baiulantis mysterio, ut ostenderet se iustum, id est suum letuum deducere per vias rectas, & ostendere illi regnum suum, & dare illi scientiam sanctorum, honestare illum in laboribus, & complere labores illius, quos in dispensatione mysteriorum Dei impendere tentur.

§. 35. Et quocumque introierit. v. 14.

Tam cæcam & voluntariam voluit esse obedientiam Petri & Ioannis, Apostolorum suorum, sicut & aliorum, ut qui pro Christi nomine & ad vocem eius reliquerant patrem & matrem, domum & agros, fratres & sorores, etiam sequerentur ad omnia quæcunque mandauerit eis cæca voluntate, sine contradictione, replicatione, petitione causæ, curiositate, aut simili affectatione humanæ sapientiæ: unde hic dixit: quocumque introierit, non domum interrogando, non Dominum, aut signum domus; sed solum ut sequerentur illum quem Christus sequi, ipsis mandasset: nec mirum enim errare non possit in errorem eos utiq; non inducet, sed in verbo eorum securè procedent. Religiosa sane est hæc doctrina & perfectio magna, ut nam eam saperemus & intelligeremus quicumque mundo abdicauimus nos, ut superiores nostros non causam, cur hoc illudæ superior mandauit sciscitemur, nec cur id fieri permisit examinemus, inde enim murmuraciones, oblocutiones & opiniones periculose inter fratres introducuntur, & ex paruo incendio vel scintilla opinionum magnus & inextinguibilis ignis sæpe oritur oppositionum, oblocutionum, inobedienciæ, rebellionis, inuidiæ, tristitiæ, morborum, & mortis etiam æternæ occasio.

O Deus, ab hoc malo iudicij proprii & voluntatis propriæ libera oblocutionem omnes subditos & sub obedientia constitutos, ut quodcumque ei imperatum erit, & manifeste tuis aut Ecclesiæ præceptis non est contrarium id omne simplici animo & cæca voluntate exequantur.

§. 36. Dicite Domino domus, quia Magister dicit. v. 14.

Ecce aliud magnanimæ obedientiæ instrumentum, scilicet, quia Magister dicit: mirum verbum, quod iam olim huic nostro Magistro Pythagoras suffuratus, tanquam suum apud suos vendidit; Sed quid dicam non timebas Christe, ne Dominus, qui hoc audisset ambigeret, quis ex tot Legum Magistris ac Doctoribus id iuberet, ne forte se à Gamaliele nuntium pararet accipere, aut à Nicodemo qui & ipse erat Magister in Israel, nisi forte iste Dominus sciat quod Christus sit magister vnicus, ita ut, licet multi magister

magistri sint & dicantur, ipse tamen cum velit, facturus sit, ut quos ipse doceret, agnoscerent vocem eius & scirent nullum in terris esse alium sicuti ipse est summus omnium magistrorum; Ita est, ita credo. Quis non ad hunc audiendum magno animo accedat, qui multo veriusquam antiquus ille in Italia Pythagoras, eam apud omnes auctoritatem obtineat ut eum dixisse sit discipulis satis, quanto magis ubi loquebatur Dominus dominantium, Magister magistrorum, verbum diuinum, sapientia patris, Imago gloriae Dei?

DOCTOR DOCTORUM, Domine & Magister vnice, cuius scientiæ & sapientiæ non est numerus, & à quo est omnis sapientia & scientia Doctorum, da mihi etiam sedium tuarum assistentem sapientiam, qua mecum sit, mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore, & quidem ante omnia da mihi humilem in tuis mandatis vel per te vel superiores in Ecclesia tua propositis sequelam, deinde, si tibi ita placet, da etiam intelligendi acumen vitæ & passionum tuarum, retinendi capacitatem, interpretandi subtilitatem, addiscendi facilitatem, loquendi gratiam copiosam, de ijs ingressum instruas, progressum dirigas, egressum compleas meritis vitæ & passionum tuarum, id per te Iesu Christe Saluator mundi & rex gloriae, magister, Deus meus, vnice deprecor.

§. 37. Vbi est refectio mea. v. 14.

Ad litteram his verbis locus refectiois visium, per labores detritarum, quem Refectorium vocant quidam religiosi, indagatur, & is quidem facile in domo aliqua monstratur, & reperitur, at mysticè videretur hic Christum voluisse domus Domino indicare aliud. nam Dominus domus occulto sensu potest appellari hominis voluntas, & illius minister dici eiusdem intellectus. ad illos igitur destinatur Petrus & Ioannes, cum ad voluntatem & intellectum hominis verbum salutis & exhortatorium tam actiua quam contemplatiua vitæ transmittitur, nam vnus horum Apostolorum solus Domino non recte parat refectioem, nisi ei & alter adiungatur, & propterea S. Bernardo teste Iesus in castello illo excipitur vbi & Martha & Maria inuenitur, nec deest Lazarus cum pœnitentiæ scopa.

Eheu mi Iesu seruator cordium Deus, mihi hæc verba dici intelligo à te, vbi est refectio mea? & vix respondere audeo, quia Dominus domus animæ meæ, Ratio scilicet tam sæpe foris vagatur, ut tui curam non habeat, ut domi non inueniatur cum mittis pro refectioe, qui continuo tamen tibi aduigilare & attendere deberet, vti Domino suo Creatori, quid velis, quid petas ab ipso, quam optimus, quam nobilissimus, quam sanctissimus
sis,